

KRIGSSEILER LEIF THUE, 1902-76

«Boken om Leif Thues historie representerer noe av det som er felles for mange av sjøfolkene som seilte under andre verdenskrig. En lang og betydningsfull innsats under krigen ble etterfulgt av en vanskelig etterkrigstid.» Historiker Bjørn Tore Rosendahl

Leif Thue som ung sjømann i New York, 2019. Foto utlånt av Trond Thue

I 2020 kom det ut en bok: «En sjømannshistorie. Leif Thue, 1902-76, fra dekksgutt til kaptein og krigsseiler». Det var Leif Thues grandnevø, Trond Thue, som skrev boken basert på onkelens etterlatte papirer og en omfattende research.

Leif Thue kom hjem fra krigen i august 1945 etter en formidabel krigsinnsats gjennom 7 sammenhengende år ute som kaptein på D/S «Marga» av Drammen, Bruusgaards rederi: 2 år i transatlantisk konvoifart fra oktober 1940, invasjonen av Nord-Afrika fra november 1942, første sivile skip i land på det italienske fastlandet, Reggio di Calabria, 5. september 1943, invasjonen i Normandie fra juni 1944 til februar 1945 og forsyningsturer til sultrammede byer i Belgia og Nederland, Ghent, Antwerpen og Rotterdam de siste månedene av krigen. Det kan vel kalles et mirakel at han overlevde, men til hvilken pris?

De siste årene av sitt liv, 1967-76, var han losoldermann i Kristiansand og bodde i sitt skipperhus i Lillesand. Kona døde i 1974 og etter det falt bunnen ut av hans liv. Han hadde også klare kjennetegn på krigsseilersyndrom; mareritt om natta med angst, høye rop og kommandoer i hytt og vær, i ørska. Det endte med at han skjøt seg selv i 1976.

At hans krigsopplevelser kom til å påvirke familien, er det ingen tvil om. Hans sønn, Leif Thue junior, som bare var et halvt år gammel da faren reiste ut i 1938, tok sitt eget liv en uke etter sin far. Søsteren Bibi, som ble født i 1946, var nært knyttet til sin far opp gjennom livet. Hverken hun eller broren fikk barn. Bibi skrev noen år etter sin fars død: «Det finnes ingen avlastning for sorgen. Den må man gi seg hen til, som man gir seg hen til kjærligheten.»

Sorgen gjaldt nok først og fremst familiens endelikt. De betalte en høy pris for den store innsatsen som faren gjorde under 2. verdenskrig.

A STAR TO STEER BY

«I must go down to the seas again, to the lonely sea and sky
And all I ask is a tall ship, and a star to steer her by
And the wheels' kick and the winds' song – and the white sails' shaking
And the grey mist on the sea's face and a grey dawn braking

A dying man needs to die, as a sleepy man needs to sleep,
And there comes a time, when it is wrong as well as useless to resist.”

Fra Leif Thues etterlatte papirer